

ИСКРА

Дългобедрени целувки висят на рамото ти в унес.
Как стана тъй, че погледнах през вселените
на очите ти и се загубих, за да се преоткрия -
сам-сама! От къде знаех, че съм там?!

Тайнствени сили подсказваха всяка стъпка,
всяка лудост от страст.
Безумна ли съм, или сълза отронена към земното
привличане?! Без път назад - към висината,
обсебила живота и дъха ми?!

Сигурна съм, аз съм Луната, а ти Слънцето,
неподслоняващо, до святата жарава!
Време е да повярваш - единственото ми
желание е да изгоря в огън естествен!
Макар невидима и безсилна, ще го знаят
звездите приковани в небесата -
единствено те - стига ми тази единствена слава!
Лети! Аз ще те последвам!
Превърната в птица - първична искра!